

غزل

siavashm@web.de

ای پیکِ پی خجسته پیامت بلند باد
می خوانمت به نام که نامت بلند باد

در ما چو عطروار کلامت شکفته شد
خوش بو شمیم شطح کلامت بلند باد

می آیی از تمامی شب رنگ می پرد
بر کوچه های شب زده گامت بلند باد

این شب تراز همّت ما را ز هم گسست
در اضطراب تیره قیامت بلند باد

دردا در انتهای غریبی رها شدیم
بر رهروان خسته سلامت بلند باد

دستان ما دوباره به خورشید می رسد
کوتاهی از شب است که بامت بلند باد

اینک تویی و جام اگر با منی هنوز
در انتظار حادثه جامت بلند باد